"నీకంత గుండె ధైర్యం వుందా ?" అడిగారు వెంకోబరావుని అతని మిత్రులు.

" నా గుండె ధైర్యం గురించి ఇంకా అయితే మీకు తెలియదు సరిగ్గా " అని గర్వంగా నవ్వి చెప్పాడు వెంకోబరావు ...

బెట్ కట్టి పి. యు. సి. లో రాధారాణి జడని కత్తిరించాను అంగుళందాకా, వెనక బెంచీలో కూర్చుని (నిజం). పరిగెత్తుతున్న డబల్ డెక్కర్ కిటికీలోంచి కిందకి దూకాను (అబద్ధం) హుస్సేన్ సాగర్ చుట్టూ ఈదాను నీళ్లలో తొంభై ఆరు నిముషాల సేపు (మళ్లీ అబద్ధం) టిక్కెట్ లేకుండా హైద్రాబాద్‌నుంచి బొంబే దాకా రైల్లో ప్రయాణం చేసాను చాలా సార్లు (నిజం)"

మిత్రులు కొద్దిగా తెల్లమొహం వేసుకుని వింటూండటం గమనించి చెప్పాడు వెంకోబరావు.

"ప్రతిసారి నేను విజయం సాధించాను. నాది గుండెకాదు. బండ"

"పందెం?"

"పందెం"

"బెట్?"

"బెట్"

"షర్త్?"

"షర్త్."

"అయితే నువ్వు చేసావా?" అడిగారు ముగ్గురూ వకేసారి.

"బెట్ కడితే తప్పక చేస్తాను"

వెంకోబరావు గదిలో వున్న ఆరుగురిలో ఒకతను జేబులోంచి నాలుగు పది రూపాయల నోట్లు తీసి బల్లమీద పెడుతూ అన్నాడు.

"నా పందెం నలభై"

"నాది ఇరవై"

మరొకతను ఇరవై రూపాయల నోటు తీసి వుంచాడు బల్లమీద.

"నాది అరవై"

"నాది వంద"

"నాది అయిదు"

వెంకోబరావు ఎదురుగా బల్లమీద పోగయిన రూపాయ నోట్లవంకచూసి చిన్నగా గుటకవేసి అన్నాడు.

"అలాగే"

"హిపిప్ హుర్రే వెంకోబరావు" అరిచారు ఆరుగురూ.

"అనవసరంగా మీరు డబ్బు పోగొట్టుకుంటున్నారు సుమా!" హెచ్చరించాడు వెంకోబరావు.

"నాది సేఫ్ బెట్." అన్నాడొకడు తల ఎగరేసి. "నువుచస్తే నీ జన్మలో చెయ్యలేవా పని. నువ్వేకాదు ఏ మగాడు చెయ్యలేడు అంత త్వరగా. అందులో మెడిసిన్‌లో ఆఖరి సంవత్సరం దాకా వచ్చిన సంస్కారం గల నీ లాం..."

" చేస్తాను " అన్నాడు వెంకోబరావు సీరియస్‌గా.

"ఎప్పుడు? ఎక్కడ?" అడిగిందో కంఠం.

"రేపే"

"రేపే? గుడ్. ఎక్కడ?"

"మీరు చెప్పండి అది"

"మన కాలేజీలో"

"ఊహుఁ మరోచోటు చెప్పండి"

"వుమెన్స్ కాలేజ్ ముందు"

"ఛీ మరోచోటు"

"సెక్రటేరియట్"

"గుడ్. అక్కడ చేస్తాను"

"సాయంత్రం అయిదూపదికి. బస్‌స్టాప్స్ నిండా ఆఫీసు నుంచి ఇంటికి వెళ్లే వుద్యోగులు కిట కిట లాడుతుంటారు. వాళ్లముందు చేయాలి."

"రెడీరెండొందలగజాలదూరంచేస్తాను."

" ఒప్పుకున్నాము " అందరి తరఫునా చెప్పాడొకడు. ఒప్పుకున్నామన్నట్టుగా తలలూపారు అంతా

"మరి నీ పందెం డబ్బు?"

వెంకోబరావు టేబిల్‌మీద వున్న డబ్బు లెక్కపెట్టి, తను కూడా అంత సొమ్ము

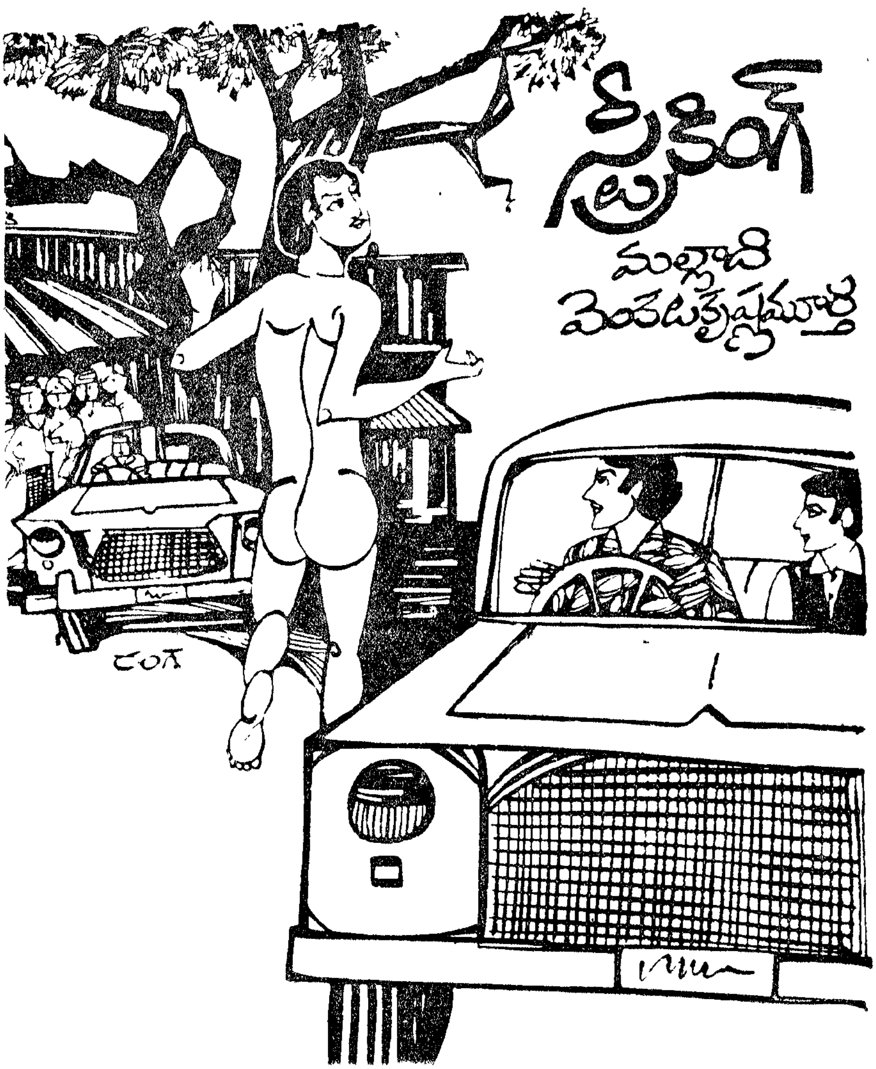

వుం చాపబల్ల మీద, జేబులోంచితీసిలెక్క పెట్టి.

ఒకతను ఎవరెంత పందెం కాసారో పద్దు రాసాడు ఓ. కాగితం మీద.

"మళ్లీ ఆలోచించుకోండి. ఇది నాకో లెక్క కాదు" హుందాగాఅన్నాడువెంకోబరావు

"నీకు భయం అయితే ఆ సంగతి చెప్పరాదూ"

"ఆల్ రైట్. అలా అయితే రేపు సాయంత్రం, చూద్దురు గాని వింత. లేచి ఎవరి మొహం చూసారోగాని, డబ్బు పోగొట్టుకుంటున్నారు వ్యర్థంగా"

"రేపు తేల్తుంది ఎవరు పోగొట్టుకుంటారో, ఎవరు గెలుస్తారో" సమ ధానం చెప్పాడొకడు కోపంగా.

"చూద్దాంగా"

"చూద్దాంగా"

"పదండి పోదాం టైం అయింది"

గదిలోంచి ఏడుగురూ బయటికి బయలు దేరారు మెడికల్ కాలేజీకి.

అప్పుడు సమయం వుదయం తొమ్మిదీ నలభై మూడు.

ప్రదేశం, రాంకోటిలోవున్న వెంకోబరావు గది.

పందెం...పందెం స్ట్రీకింగ్ మీద.

* * *

వెంకోబరావు తర్వాత ఆరాత్రి, ఒంటరిగా

స్ట్రీకింగ్

గదిలో చీకట్లో పడుకుని వుదయం తను మిత్రులతో కట్టిన బెట్ గురించి ఆలోచిస్తున్నాడు. కొద్దిగా తొందరపడ్డానేమోనని పించింది.

రెండొందల గజాలు.

రెండొందలగజాలదూరం స్ట్రీకింగ్ (పూర్తిగా నగ్నంగా అందరి ముందూ పరిగెత్తడం) చెయ్యడం తేలికే అనిపించింది వెంకోబరావుకి. వెయ్యిగజాలు కష్టపడితేచాలు. డబ్బుకి డబ్బు, పేరుకి పేరుకూడా వస్తాయి.

కొద్దిగా హుషారు తెచ్చుకుని ఆలోచించ సాగాడు వెంకోబరావు మర్నాటి కార్యక్రమం గురించి. ఆరోజు వుదయం పేపర్లో చదివినట్లుగానే చేయాలి, వాళ్ళు వాషింగ్టన్‌లో వైట్‌హౌస్ ముందు చేసినట్లుగానే.

పూర్తిగా నగ్నంగా కారులోంచి దిగాలి. వెయ్యిగజాల దూరంలో వున్న మరో కారు వైపు పరుగెత్తాలి. కన్నుమూసి తెరిచేలోగా అసలేం జరుగుతోందో రోడ్డుమీద వాళ్ళు గ్రహించేలోగా రెండోకారులో వుంటాడుతను.

తను ఆకారు ఎక్కగానే బయలుదేరుతుంది. తేలిక.

* * *

సరిగ్గా అయిదూపది అయింది. సెక్రటేరియట్, ఎల్. ఐ. సి. లలో పనిచేసే వుద్యోగులంతా ఆఫీసులోంచి బయటికి వచ్చి సెక్రటేరియట్ ముందు వున్న బస్‌స్టాప్‌లో క్యూలో నిలబడ్డారు.

వెంకోబరావు కిటికీలోంచి చూసాడు. "వెయ్యిమంది పైనే వుంటారు" అన్నాడు కారు స్వంతదారు అయిన తన మిత్రుడితో.

"అమ్మాయిలు కూడా వున్నారోయ్" అన్నాడు డ్రయివింగ్ వీల్ ముందు కూర్చుని వున్న వెంకోబరావు మిత్రుడు.

"విప్పు" అన్నాడో మిత్రుడు.

వెంకోబరావు కళ్ళు మూసుకుని, గుండె బిగబట్టి తన ఒంటిమీదవున్న ఒకే ఒక డ్రాయర్ విప్పాడు.

"వాచ్ కూడా"

రిస్ట్‌వాచ్ కూడా విప్పాడు వెంకోబరావు. ఇప్పుడు వెంకోబరావు వంటిమీద నూలు పోగయినా, అక్షరాలా, నూలు పోగయినా లేదు. పుట్టినప్పుడు ఎలా వున్నాడో అలా వున్నాడు.

"రెడీ. స్టెడీ గో"

కారు తలుపు తెరిచాడు వెంకోబరావు మిత్రుడు.

వెంకోబరావు గుండెలు బద్దలయి పోయేలా వేగంగా, అమిత వేగంగా కొట్టుకుంటున్నాయి. ఒక్క దూకుదూకాడు, బయటికి, రోడ్‌మీదికి— అందరి కళ్ళముందుకి.

వెంకోబరావుని చూడగానే, వెయ్యి గజాల దూరంలో ఆగివున్న రెండో కారులోని అతని మిత్రుడు ఆత్రంగా తలుపు తెరిచాడు, ఇంజన్ స్టార్ట్ చేసేవుంది. కాలు ఎక్సిలేటర్ మీద సిద్ధంగా వుంచి. ఎడం చేత్తో గేర్ వేయడానికి సిద్ధంగా వున్నాడు.

పరిగెత్తుతున్నాడు వెంకోబరావు. ఆగి వున్న ఆ రెండు కార్ల మధ్యా, వేగంగా, శరవేగంగా, బాణంలా, తుపాకీ గుండులా పరిగెత్తుతున్నాడు, అందరినీ తప్పించుకుంటూ, వొంటిమీద నూలు పోగయినా లేకుండా—నగ్నంగా...

అయిదు,

పది.

పాతిక.

ఏభై, ఏభై గజాలు దాటాడు అప్పుడే.

అందరి దృష్టి వెంకోబరావు మీదపడింది. ఆశ్చర్యంగా, అసహ్యంగా చూస్తున్నారు పరిగెత్తుతున్న వెంకోబరావు వంక. కొందరి కళ్ళు వెంకోబరావు దిగినకారు నెంబర్ కోసం

"కాకి బంగారం" కథ

ప్రపంచ ఉత్పత్తి మొత్తంలో సగం అభ్రకం మన దేశంలో ఉత్పత్తి అవుతోంది. ఈ ఖనిజం కాంతివంత మగుటచే దీనిని "అభ్ర" అంటారు. ఈ "అభ్ర" శబ్దము సంస్కృతము నుండి వచ్చిందని కొందరి భావన. ప్రాచీన గ్రంథాలలో ఈ ఖనిజ ప్రస్తావన వుంది. బీహార్, రాజస్థాన్, ఆంధ్రలలో అభ్రకపు గనులు కలవు. ఆంధ్రలో గూడూరు, రాపూరు, కావలి తాలూకాలలో ఎక్కువగా లభిస్తోంది. ఈ మధ్యనే ఖమ్మం, విశాఖపట్టణం, శ్రీకాకుళం జిల్లాలలోకూడా అభ్రకము ఉన్నట్లుగా కనిపెట్టారు.

"పైగ్మెటైట్" గుట్టలలో శుద్ధి చేసే అవసరం లేకుండానే సరాసరియీ ధాతువును ప్రేలుడుద్వారా బయటకు తీస్తారు. మనదేశంలో అభ్రకమును ఉపయోగించే పరిశ్రమ లేనందున విదేశాలకు ఎక్కువగా ఎగుమతి చేస్తున్నారు. 9 అంగుళాల వరిధిగల ఒక కిలోగ్రాము అభ్రకము విలువ సుమారు రు. 3,300 ఉంటుంది.

రాకెట్లలో, ఉపగ్రహాలలో, తైలవర్ణములకు, మందుల పరిశ్రమలలో, గ్రామఫోను రికార్డులలో, ప్రేలుడు పదార్థాలలో, రంగుల అద్దకాలలో దీనిని వాడతారు. జపాను, అమెరికా దేశాలలో అభ్రకమునకు బదులు వేరొక కృత్రిమ రసాయనిక పదార్థాన్ని వాడుతున్నారు అని తెలుస్తోంది.

— ఇటిక్యాల మ్యాణయ్య.

★ చిన్నారి చిలిపి చేష్టలు ★

మా పాప శేషమాధురికి అక్షరాలు నేర్పుదాం అని పలక కొన్నాం. అక్షరాలు వ్రాసి దిద్దమంటే కాసేపు దిద్ది ఆ తరువాత బొమ్మలు గీస్తూ కూర్చునేది. పైగా నన్ను కూడా రకరకాల బొమ్మలువేసి పెట్టమని గొడవచేసేది. పాపకి బొమ్మలంటే చాల ఆసక్తి ఉంది అనుకున్నాం. ఉన్న ఇంట్రెస్ట్‌ని అభివృద్ధి చేయడం మంచిదని దాన్ని నిరాశ పరచకుండా నాకు వచ్చినట్లు రకరకాల బొమ్మలుగీసి ఇస్తూ ఉండేదాన్ని. పాపకూడా అలా వేయడానికి ప్రయత్నిస్తుండేది.

ఒకరోజున పలకమీద ఇల్లుబొమ్మ గీసి ఎదురుగుండా తోటలో మనుష్యులు కూర్చున్నట్లువేసి నాన్నగారు నేను, నీవు, బాబు ఈ కూర్చున్నది అని చెప్పాను. పాప ఆబొమ్మ చూసి చాల సంతోషపడింది. ఎంతో సంబరంగా ఆ బొమ్మవేయడానికి ప్రయత్నించింది. ఎంతో కష్టంమీద ఇంటి ఆకారాన్ని తీసి కొచ్చిందిగాని పాపం మనుష్యుల బొమ్మలు వేయడం రాలేదు. రాత్రయినాసరే పట్టు విడనకుండా అలా వేస్తూనే కూర్చుంది. ఊహూ! లాభంలేకపోయింది. దాని అవస్థ చూస్తున్న పాప నాన్నగారికి నవ్వు వచ్చింది. ఆటపట్టించాలని పాపతో తేసుకి బొమ్మ వేయడం రాలేదోచ్! అమ్మచక్కగా [illegible]ది అన్నారు. బొమ్మవేస్తున్న పాప తలెత్తి 'నాకూ వేయడం వత్తుంది' అంది బింకంగా. అయితే వేసేయ్ పడుకుందువుగాని అన్నారు ఆయన. ఈసారి మూడు నిముషాల్లో బొమ్మ గీసేసి ఇచ్చింది. ఇంటి ఆకారం బాగానే తెచ్చింది. కాని ఎదురుగుండా మనుష్యులులేరు. 'మరి మనందరం ఏరి' అన్నారు ఆయన. 'రాత్రయిపోయిందికదా అందరూ లోపలికి వెళ్ళిపోయారు పడుకోడానికి, రాత్రయితే ఎవరైనా బయట కూర్చుంటారేమిటి?' అంది పెద్ద గొప్పగా కళ్ళు త్రిప్పుతూ, చేతులు ఊపుతూ! పాప గడుసు సమాధానానికి మావారు, నేను తెగ నవ్వుకున్నాం.

— ఎస్. సత్యకృష్ణ (జబల్‌పూర్)

ఏదికాయి గాని, నంబర్ ప్లేట్‌కి బురద రాసి వుంది పూర్తిగా, నంబర్ కనబడకుండా.

"స్ట్రీకింగ్" అరిచారెవరో.

అలా పరిగెత్తుతూంటే, తను ఎక్కవలసినకారు దగ్గరవుతూంటే. తను గెలుపుకి దగ్గరవుతూంటే ఎంతో ఆనందంగా. థ్రిల్‌గా ఎక్సైటింగ్‌గా వుంది వెంకోబరావుకి.

అయిపోయింది.

వంద గజాల దూరం అయిపోయింది. ఎవరో వెంకోబరావుని చూసి ప్రక్కకి తప్పుకున్నారు ఏమిటో అనుకుని [illegible]

వందపది గజాల దూరం అయిపోయింది. వెంకోబరావునిచూసి, కెవ్వుమనే అరుపులతో అమ్మాయిలగుంపు చెల్లాచెదరయిపోయింది

వంద యిరవై గజాల దూరం అయిపోయింది. ఎంత? తను సాపు నిముషం కన్నా ఎక్కువ తీసుకుని వుండడు. అర నిమిషం మించదు. మరో అర నిముషంలో కారులో వుంటాడు.

ఆ కారులో ఉన్న తన బట్టలు తొడుక్కుంటాడు. కారు బయలుదేరుతుంది. తర్వాత అంతా తనదే. స్ట్రీకింగ్ చేసానన్న సంతృప్తి. పందెంలో గెలుపొందానన్న [illegible], [illegible], [illegible] ఎలుకుబడు

వెంకోబరావుని చూసి చేతులు చాపాడు, అక్కడ అడుక్కునే ఓ పిచ్చివాడు. వెంకోబరావు వెనకే పరుగెత్తాడు. దాదాపుగా అదే విధమయిన దుస్తుల్లో వున్న ఆ పిచ్చివాడు.

వాడిని తప్పించుకోడానికి వెంకోబరావు కొద్దిగా రోడ్డు మీదకి వచ్చాడు. ముందర అనుకున్న మార్గం లోంచి.

ఆ క్షణంలో వెంకోబరావుకి వినబడింది గణ గణ చప్పుడు. ఫైర్ ఇంజన్ గంటల చప్పుడది.

వెంకోబరావుని రాసుకుంటూ, దూసుకు పోయింది ఫైర్ ఇంజన్ వేగంగా

క్రిందపడ్డాడు వెంకోబరావు రోడ్డుకి అడ్డంగా. తల తిరిగిపోయినట్లయింది, రోడ్డు మీద వున్న సిమెంట్ గచ్చు తలకి తగలగానే. వేగంగా వస్తున్న డబల్ డెక్కర్ ఒకటి కీచుమంటూ ఆగిపోయింది వెంకోబరావుకి రెండంగుళాల దూరంలో.

డబల్ డెక్కర్ ఫుట్‌బోర్డు మీద వ్రేలాడుతున్న వాళ్లంతా కిందకి దిగి రోడ్డు కడ్డంగా పడివున్న వెంకోబరావు దగ్గరికి పరిగెత్తి చుట్టు ముట్టారు.

వెంకోబరావు లేద్దామని ప్రయత్నం చేసాడు గాని లేవలేక పోయాడు. [illegible]కాలు కలుక్కు మంది మళ్లీ లేవ[illegible]టు గాని చేతకాలేదు. ఆ కాళ్లోంచి బయలుదేరిన నొప్పి ఒళ్లంతా పాకుతున్నట్లుగా అనిపించింది.

బెణికింది కాబోలు.

వెంకోబరావు చుట్టూ మూగుతున్నారు జనం. బస్ స్టాప్‌లో నిలబడ్డ అందరూ పరిగెత్తుకొస్తున్నారు, క్యూలోంచి బయటకి వచ్చి. రోడ్డుమీద పోయే జనం కూడా. ట్రాఫిక్ ఆగిపోయింది.

వెంకోబరావు చుట్టూ మూగారు జనం వింత చూడటానికి. వెంకోబరావుకి గుండె దడ హెచ్చింది చుట్టూ మూగుతూ, చూస్తున్న జనాన్ని చూస్తూంటే.

మరోసారి లేవడానికి ప్రయత్నంచేసి కింద పడ్డాడు చేతకాక. గీసుకుపోయిన మోకాళ్ళు, మోచేతుల్లోంచి రక్తం కారుతోంది.

వెంకోబరావు తల అవమానంతో బద్దలయిపోతోంది తనని జనం అలా చక్రంలా బంధించి వింతగా, విచిత్రంగా చూస్తూంటే.

వెంకోబరావు గుండెదడ హెచ్చింది. నగరుస్తున్నాడు కళ్ళు మూసుకున్నాడు వాళ్ల వంక చూడలేక.

స్పృహతప్పింది వెంకోబరావుకి.

ఆ తర్వాత? హాస్పిటల్ కోర్టు జైల్